

металобрухт. А ще ж маса культурних цінностей, архівна спадщина, в тому числі архів Запорізького війська, 2 тисячі теле- і кінофільмів, зроблених на наших судях, зберігаються в архіві колишнього СРСР. Росія не повертає нам кошти Ощадбанку СРСР, які були на кореспондентських рахунках громадян України – 84,2 млрд. руб. (150,5 млрд. дол. США). Вони вже більше 15 років працюють на Росію. Використовуючи ці кошти російські підприємці скуповують наші підприємства. Москва не повертає 600 млн. дол. боргу Зовнішекономбанку СРСР, не повертає валютні кошти громадян України, які працювали за кордоном. Якщо скласти заощадження українців в Ощадбанку та Зовнішекономбанку, то матимемо суму в більше ніж у десятеро перевищуючу держбюджет України на 2001 рік. А були ж кошти в установах Держстраху, в цінних паперах, облігаціях, сертифікатах. А кошти партії, на які було створено понад 100 фірм і комерційних банків (2.5 млрд. дол.).

В цілому Україні давали в борг її власні кошти, а щоб повернути їх Росії назад, нам довелося віддавати Севастопольську військово-морську базу.

А хто ж нам заплатить за варварське використання наших надр, чорнобильську катастрофу, за концтабори, знищене селянство? Німеччина ж повертає. То невже наш «брательник» не поверне? Треба нагадувати. І знову ж таки про нашу дряблу, неукраїнську в Україні владу: вона явно працює на користь Росії, «лежить, розпуста, на дорозі, не знати мертва, чи жива», а повинна б виставляти свої рахунки, подавати позови до Росії проти правонаступників союзних банків та установ, проти Росії, як держави, до міжнародних судових органів (до Європейського суду з захисту прав людини). Треба підключати сюди представників інших республік колишнього СРСР. Варіантів може бути багато, і треба рухатись, щось робити на державному рівні, щоб з нас не сміялись народи. Повертає ж Москва борги ще з 1-ї світової війни та ще за ленд-ліз. Стукайте, і вам відкриють!

УДК. 378 147

Т.А.Сотниченко, ст. викл., В.В.Підоренко, викл.

Кіровоградський національний технічний університет

Єдність мотивації навчання і учбової діяльності

Стаття присвячується новому підходу до вивчення іноземної мови в сучасних умовах з урахуванням зовнішніх факторів навчання та внутрішніх мотивів тих, кого навчають.

учбова мотивація, теорія єдності мотивації навчання і учбової діяльності, діагностика рівня мотивації

Існує зв'язок між успішністю навчання і можливостями суб'єкта, його здібностями, системою його інтелектуальних властивостей. Мотивація чинить спонукальну дію на суб'єкт і його діяльність на всіх етапах освіти. Вона виявляється в способі поведінки студентів під час навчання, визначається його минулим досвідом навчання, що дозволяє передбачати шляхи її підвищення. Діагностика рівня мотивації допомагає осмислити і ухвалити правильне рішення про те, як зробити процес навчання таким, що гарантує студенту високий рівень успішності, а також визначити тип зворотного зв'язку, способи подачі тієї або іншої інформації в різних аудиторіях.

До ефективних методів діагностики рівня мотивації відноситься аналіз причин невдач через зовнішні фактори - погану організацію учбового процесу (ситуації невдалого вибору текстів, завдань різної складності) або внутрішні фактори - неорганізованість, недостатнє старання.

Результати діагностики мотивації слід враховувати для успішної організації учбової діяльності. Процес формування учбової діяльності може йти по декількох напрямках:

- мотивація організацією учбового процесу;
- мотивація змістом учбової діяльності;
- аналіз і усунення деструктивних чинників;
- стимулювання.

Оскільки зовнішнє примушення не приводить до появи потрібних для нас мотивів, ми повинні займатися пошуком, варіюванням матеріалів, методами їх репрезентації, розробкою тематики, проблематики, наданням інформації з урахуванням стійких мотиваційних нахилів суб'єкта навчання, враховуючи його можливості піддаватися зовнішнім діям.

Якщо в мотиваційній сфері навчання домінують пізнавальні мотиви, то значна частина учбового процесу повинна бути присвячена розумовим операціям (аналіз, синтез, звірення, порівняння, складання з частин цілого, комбінування, заміни, побудова орієнтирів подальшої діяльності, програм, алгоритмів).

Відомо, що знання, що надаються, перетворюються студентом через індивідуальний досвід, тому характеристики засвоюваного матеріалу, склад пізнавальних і комунікативних дій індивідуальні, але існує взаємозв'язок характеристик учбового матеріалу з мотивами учбової діяльності. Отже, сам зміст навчання повинен бути перетворений в могутній мотиваційний чинник.

Щоб забезпечити ефективність навчання, підтримати мотивацію навчання, необхідно при організації процесу навчання враховувати як теоретичне обґрунтування раціональної подачі і відбору учбового матеріалу, так і потрібно-мотиваційну сферу навчання, зміну рівня мотивації тих, кого навчають.

При відборі і впорядкуванні учбового матеріалу важливо враховувати отримані суб'єктом раніше знання, здатність встановлювати зв'язки між відомим і невідомим, проводити відбір змісту матеріалів і інформації залежно від інтересів, потреб навчання.

При цьому вибір розглядається не тільки як засіб діагностики мотивації (суб'єкт вибирає те, що йому потрібно, цікаво, корисно), але і як засіб підтримки мотиву, можливість вільно намічати мету реалізації потреби у високій самооцінці, прагненні до автономії і незалежності від авторитету викладача. Вибір зазвичай мотивований, але мотиви майже завжди приховані. У виборі виявляються глибинні тенденції особи, її підсвідомі установки, що виникли зовні учбової діяльності, але що реалізуються у виборі тематики, аспектів, курсів, текстів, у формі підготовки домашніх завдань, у формі відповіді (спонтанна, підготовлена форма), в труднощах завдань, учбових дій.

Таким чином, мотивація визначає змістовну вибірковість в учбовій діяльності, впливає на вибір преференційних чинників, оскільки справжні мотиви краще всього виявляються в ситуації вибору. Селективна функція мотивації забезпечує узгодження не тільки мотивів, але і умов і засобів, необхідних для її підтримки. Тому необхідна розробка методики вивчення потреб, інтересів, мети, деструктивних, стимулюючих чинників як основних компонентів мотиваційної сфери суб'єкта навчання. Теорія єдності мотивації навчання і учбової діяльності має важливе значення, оскільки вона тісно пов'язана з питаннями активізації, інтенсифікації, педагогічної оптимізації учбового процесу. Мотивація повинна розглядатися як процес направляючий, регулюючий і активізуючий діяльність суб'єкта навчання.

Мотиваційні механізми представляють систему взаємодіючих чинників, засобів, структур, відносин і зв'язків. Для забезпечення ефективності навчання необхідно, щоб особливості побудови і організації учбового процесу на різних етапах освіти відповідали мотиваційній сфері тих, хто навчається. Підвищення мотивації необхідне, оскільки саме нею пояснюються інтенсивність в здійсненні вибраної дії, активність в досягненні результату і мети діяльності.

Список літератури

1. Nunan D. Language Teaching Methodology. A Textbook for teachers, Prentice Hall, New York, 1991.
2. Oxford R.L. Language Learning Strategies. What every teacher should know. Heinemann Publishers, Oxford, 1990.
3. Залевская А.А., Введение в психолингвистику. Москва.- 2000.
4. Парфенова Н.И. Формы повышения интереса к иностранному языку. Ленинград.- 1984.
5. Bird D. Lerner Development, Teacher Responsibility. Forum, Volume 31 № 34, October, 1993.

Статья посвящается новому подходу к изучению иностранного языка в современных условиях с учетом внешних факторов обучения и внутренних мотивов обучаемых.

The article deals with a new approach to studying a foreign language in modern terms taking into account external factors of teaching and students' internal reasons.

УДК 330.142.22

В.П.Кравченко, доц., канд. екон. наук, В.І.Кравченко, доц., канд. техн. наук
Кіровоградський національний технічний університет

Банки в умовах фінансової кризи

Фінансовий сектор, як самостійний сегмент економічної системи особливо вразливий до кризових явищ. Світовий досвід свідчить, що фінансові та банківські кризи стали для світової економіки досить поширеним явищем. Слабка банківська система гальмує її подальший розвиток. Банківська криза в Україні є типовою грошово-кредитною кризою, яка призвела до загострення суперечностей в економіці і уповільнення темпів її зростання. Проблема фінансової стабільності значною мірою залишається не вирішеною

фінансовий сектор, банки, криза, ліквідність, активи банку, депозити, кредити, інфляція

Протягом останніх десятиліть спостерігалася значна нестабільність розвитку фінансового сектору. Фінансовий сектор, як самостійний сегмент економічної системи особливо вразливий до кризових явищ, а в умовах лібералізації фінансових ринків ця проблема набуває усе більшої гостроти. Значення банківської системи виявляється в тому, що в умовах глобалізації їй належить провідна роль у світовій економіці і слабка банківська система гальмує її подальший розвиток.

Аналіз світового досвіду свідчить, що фінансові та банківські кризи стали для світової економіки досить поширеним явищем. Так фахівці зазначають, що протягом 1970-2000 рр. у 93 країнах світу відбулося 112 банківських криз. За останнє десятиліття серед найбільш фінансових потрясінь була азійська криза 1997 р., російський дефолт 1998 р., кредитна криза в США 2007 рік, криза світових фондових ринків на початку 2008 р.

Найбільша кількість банківських криз відбулася у країнах Латинської Америки (32 банківські кризи за період із 1970 по 2004 рік). Середня тривалість кризи у цих